

[Finansministeren.]

og alene igennem den øgede banklikviditet, hvorved de bedre kan opnå lån. Men der er ét stort erhverv, landbruget, som ikke på samme måde er i stand til at forøge sin lånebyrde, og for dette erhverv har vi måttet foretage den anden ordning. Men den passer som hånd til handske til den målsætning, jeg her har givet udtryk for, og som regeringen ikke har lagt skjul på, at den følger. Havde der været rigelige likvide midler, og havde det været således, at landbruget ikke havde opbrugt sine lånemuligheder, så ville det være gået igennem banker og sparekasser og på anden vis ad de sædvanlige kanaler, men der var altså ikke sådanne likvide midler til fordel for landbruget i denne situation, og derfor har man måttet foretage dette. Derefter er der ikke længere noget kasseoverskud at regne med, men til gengæld er kasseoverskuddet blevet brugt i overensstemmelse med regeringens kasseoverskudspolitik, nemlig med det formål at sikre erhvervene rigeligere kreditmuligheder.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Til finansministeren vil jeg kun sige, at vi kan jo fortsætte diskussionen om standardfradraget og dets værdi. Jeg tror, at finansministeren stærkt undervurderer det antal mennesker, der ville kunne slippe for selvangivelse, hvis standardfradraget var blevet opretholdt. Jeg har ingen tal for det, finansministeren har heller ikke noget tal for det; jeg har set tal for, hvor mange det kunne være, men det kan kun blive skøn og gætninger. Med hensyn til den lange række af forskellige grupper, som ikke ville kunne få glæde af standardfradraget på den måde, at de slap for selvangivelse, ved finansministeren jo udmærket godt, at der stort set er tale om overlappning af den ene gruppe og den anden. Lad det nu være; om det kan vi fortsætte en lang diskussion.

Når finansministeren motiverer sin afvisning af standardfradraget med, at man vil undgå, at skatteprocenten bliver højere, vil jeg nu alligevel tro, at finansministeren ved nærmere omtanke nok vil finde, at det er et lidt spinkelt argument. Vi har ikke set noget tal for noget i den retning, i hvert fald ikke i de drøftelser, jeg har deltaget i, og jeg tror ikke, at finansministeren virkelig

vil kunne fastholde, at det blot på nogenlunde mærkbar måde ville påvirke skatteprocenten, om man gennemførte standardfradraget.

Men det, der kalder mig herop, er statsministerens bemærkning — jeg skal i øvrigt ikke forlænge diskussionen. Men når statsministeren siger, at denne regering ikke vil anvende en strammere praksis med hensyn til indgreb i arbejdskonflikter, end socialdemokratiske regeringer tidligere har gjort det, så kan jeg kun sige, at her er vi helt og afgørende uenige. Det indgreb, regeringen har foretaget i søfartskonflikten, ville aldrig under de forudsætninger, der gjaldt for denne søfartskonflikt, være blevet gennemført under en socialdemokratisk mindretalsregering eller en socialdemokratisk ledet regering. Og når det ikke er muligt for statsministeren at se denne forskel, så er det, det vækker bekymring for, at statsministeren og regeringen vader lige ind i kommende vanskeligheder uden at gøre sig den ulejlighed virkelig at prøve at gennemskue problematikken.

Jeg havde nær sagt til statsministeren: vi ved jo alle sammen, at det var et tråd i spinaten i starten, da man antydede, at man ikke ville gribe ind i søfartskonflikten. Vi ved jo alle sammen, at regeringen kom dumpende ind i den politik. Jeg skal slet ikke se strengt på arbejdsministeren, men det var jo en kluntet politik helt igennem. Lad dog nu være at lave et dogme ud af en kluntet politik og dermed forskertse en fornuftig ordning af forårets overenskomst-situation. Vær dog stor nok, statsminister,

Formanden: Den korte bemærkning.

Per Hækkerup: . . . , til at erindre det gamle ord: den er større, der overvinder sig selv, end den, der erobrer en stad.

J. O. Krag: Statsministeren glemte at svare på mit spørgsmål om, på hvilken måde han af hensyn til sit partis forbliven i regeringen vil tage afstand fra de udenrigspolitiske synspunkter, hr. Erik Kragh fremførte. Jeg tror, det vil interessere offentligheden at høre det.

Så lyttede jeg med stor interesse til finansministerens fremsigelse af regeringens